

umiddelbart for Øje at gennemføre dem, saaledes som disse Forslag her ere stillede op. Saa her har Udvidelsen af Omraadet for Værditolden naturligvis i Praksis ikke saa lidt større Betydning, end det havde hos Toldkommissionens Mindretal. Og dog indrømmer det ærede Medlem, at vi endogsaa ere naaede videre end den.

Hvad Kompensationen angaar, skete det, som jeg var ganske forberedt paa, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og det ærede Medlem for Saks-købing skarpt angrebe det, at vi have villet lade $\frac{1}{3}$ af Kultolden blive staaende. Ja, naturligvis kunde man vente det, men jeg syntes ikke, der var rigtig Klang i de Herrer's Indignation over dette Faktum. Nej, vi skulde bare have baaret os anderledes ad! Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds var paa dette Punkt en klog Politikus; han sagde: Jeg skal vel vogte mig for at paavise, hvor Kompensationen ellers skulde være tagen! Og det var ganske overordentlig klogt af det ærede Medlem, han vilde ogsaa være kommen i stor Forlegenhed derved. Men der er ikke Spor af Tvivl om, at hvis vi havde villet søge Kompensation for et saa stort Beløb andetsteds, var der blevet rettet ganske anderledes Angreb imod os end nu. Jeg sætter f. Eks., vi havde taget den paa Kaffe! Jeg kan høre ganske tydeligt, hvad der vilde være blevet sagt. Der vilde være blevet sagt: Nu ere de Herrer naaede saa vidt, at de for at holde Beskyttelsen saa meget højere ty til en Nedsættelse af Kultolden! Hvad er det? Det er i Virkeligheden kun en Forhøjelse af Beskyttelsen; for at gavne Industribaronerne ville de hellere tage Forhøjelsen paa Kaffe for Smaafolk og for Arbejderne. Ja, saadan vilde man have sagt. Jeg tror, at den Debat, der her har fundet Sted om Forhøjelse af Kultolden, er et ganske godt indirekte Bevis for, at vi have grebet det rigtige.

Jeg skal saa vende mig til det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel). Det ærede Medlems Tale havde til Tider en noget personlig Karakter. Jeg skal ikke komme langt ind paa det, men kun sige, at naar det ærede Medlem gav mig Karakter for mine Præstationer her i Salen, vilde jeg selvfølgelig overordentlig gerne gøre Gengæld, men jeg kan desværre ikke gøre det. For det ærede Medlem har i Toldsagen givet fuldstændig blank op, og hvor det sker, kan en Lærer jo ingen Karakter give (Afbrydelse). Nej, der vil enhver Lærer sige: gaa hjem og læs

bedre over paa din Lektie! Men Karakter kan han egentlig ikke give. Nu, for at forlade Billedsproget, er jo den rene og skære Sandhed den, at det ærede Medlem mødte i Toldudvalget saa blank og bar, som jeg aldrig har set noget Medlem møde i noget Udvalg. Vi sad og debatterede de enkelte Positioner i Toldlovforslaget og antydede vore Ændringsforslag, men fra det ærede Medlem kom der ingen Antydning i saa Henseende. Naar man spurgte om hans Ændringsforslag, fik man det Svar, at de vare under Vejs, kom fra en højere Magt; det ærede Medlems toldpolitiske Bord var nøgent og bart. Men efterhaanden dalede der fra den højere Magt de mest bugnende Retter ned paa Bordet, saa der tilsidst var en sand Overflødighed. Men det var ikke det ærede Medlem, denne Overflødighed stammede fra. Derfor saa man det Særsyn, da vi kom til Behandlingen af de enkelte Ændringsforslag, at medens vi andre selvfølgelig begrundede vore Ændringsforslag, kunde det ærede Medlem af gode Grunde ikke begrunde sine. Jeg tror ikke, han var saa nøje inde i dem, at en saadan Begrundelse vilde været ham mulig. Men for nu at bøde paa dette fik vi jo en stor Toldtale af det ærede Medlem her ved 2den Behandling, hvor han satte sig i høj Grad paa den høje Hest overfor os andre; vi vare nogle rene Stymperer i handelspolitisk Henseende ved Siden af ham. Ja, denne Toldtale — vi have i øvrigt hørt den før af det ærede Medlem — var jo en underlig Blanding: én Ingrediens Socialøkonomi, én Ingrediens af Filosofi, én af Æstetik; et lille bitte Gran af Toldvæsen var der ogsaa, men af Politik — ikke mere end bag paa min Haand! Det er en Art af Tale, som det ærede Medlem aabenbart behager sig selv i høj Grad med, men jeg vil advare ham imod at byde os ret mange flere deraf. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) karakteriserede meget træffende disse Taler som Foredrag for højere Piger, og det kan jo være, at „de højere Piger“ ville synes godt om dem og have Gavn af dem, men jeg tror ikke, de spille nogen Rolle her.

Jeg beklager nu dette, thi der er jo ingen Tvivl om, at hvis vi havde haft et Medlem i Toldudvalget fra den Side, det ærede Medlem repræsenterer eller skulde have repræsenteret, som havde nogen praktisk Indsigt i disse Sager, havde Stillingen været en anden. Jeg kunde have forhandlet f. Eks. med det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen). Jeg nævner ham,